

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 9T/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010118
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2018:6216010118.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Jánom Šulganom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. apríla 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný W. G. B. Š. L. Y. B., nar. XX. XX. XXXX H. D., trvale bytom H. L., D.. O.. T. XX,
je vinný, že

- 13. 10. 2014 asi o 08,00 h na parkovisku pred obytným blokom č. XXX/XX na ulici D.. O.. T. vo Veľkom Krtíši udrel dvakrát päťou po tvári C.Ú. I., nar. XX. XX. XXXX a spôsobil mu pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti ľavej lícnej krajiny s bolestivosťou v oblasti ľavého jarmového oblúka s pracovnou neschopnosťou 10 dní, v príčinnej súvislosti s týmto útokom obvineného bol 25. 1.2 2014 zistený u poškodeného subakútny subdurálny hematóm v čelovo-temennej oblasti vpravo, poškodený sa 25. 12. 2014 podrobil operačnému zákroku s pracovnou neschopnosťou do 42 dní,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví, čin spáchal na chránenej osobe,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

a o d s u d z u j e s a

podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, 3 a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu p o d m
i e n e č n e odkladá na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodení 1/ C. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. L., D.. O.. T. XXX/XX a 2/ Všeobecná zdravotná poisťovňa a. s., Skuteckého 20, Banská Bystrica, so svojim nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného W. G. podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš dňa 06. 06. 2016 na Okresnom súde Veľký Krtíš obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní v podstate nepopieral, že poškodeného udrel po tom, čo mu poškodený vulgárne nadával, keď si chcel s poškodeným vysvetliť veci ohľadne poškodenia motorového vozidla. Poškodený popieral, že by obžalovanému svojim motorovým vozidlom poškríbal jeho motorové vozidlo, tvrdil, že je nepojazdné, teda nemohol obžalovaného auto poškríbať. Obžalovaný bol na mieste spolu so svojim synom, ktorý do incidentu podľa obžalovaného nezasahoval. Podľa obžalovaného poškodeného silno neudrel, teda nemohol poškodenému spôsobiť to, čo poškodený tvrdí. Pokiaľ by mu poškodený nebol nadával, nebolo by došlo k žiadnemu fyzickému kontaktu, obžalovaný sa však po nadávkach neudrжал.

Podľa svedka - poškodeného I. v uvedený deň prišiel za ním obžalovaný, ktorého doposiaľ nepoznal, zavolať ho na parkovisko, kde mali obaja zaparkované motorové vozidlá a tvrdil, že svedok mu svojim motorovým vozidlom poškríbal jeho motorové vozidlo. Svedok mu uviedol, že jeho auto je nepojazdné a čierny škrabanec má už dlhšiu dobu. Svedok chcel zavolať políciu a vtedy ho obžalovaný nečakane silno dvakrát udrel pästou do oblasti tváre. Po týchto úderoch obžalovaného z miesta odtiahol nejaký chlapec, ktorý s obžalovaným na parkovisku bol a z bloku tiež kričal sused H., ktorý bol na balkóne, aby obžalovaný nechal poškodeného na pokoji. Následne svedok musel navštíviť svoju lekárku, ktorá ho poslala na odborné vyšetrenie a bol v liečbe od 15. 10. do 22. 10. 2014. Neskôr sa však u svedka objavili ďalšie zdravotné problémy a bolo zistené, že má krvnú zrazeninu v hlave, okamžite bol prevezený a aj operovaný v nemocnici v Banskej Bystrici. Operatér mu mal povedať, že krvná zrazenina má súvis práve s napadnutím zo strany obžalovaného. Svedok poprel, že by obžalovanému nadával, ale uviedol, že došlo medzi nimi k hádke. Aj v mesiaci máj sa u svedka prejavili zdravotné problémy a tieto tiež vyplynuli z napadnutia zo strany obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul aj svedkyňu L. I., ktorá je manželkou poškodeného a táto potvrdila výpoveď svojho manžela. Uviedla tiež, že manžel najskôr nemal výrazné zdravotné problémy, ale tie sa dostavili s odstupom času a vyústili do operácie a podľa vyjadrenia lekárov k nim došlo v dôsledku útoku obžalovaného na jej manžela.

Svedok C. H., ktorý býva v tom istom obytnom dome ako obžalovaný aj poškodený, vo svojej výpovedi uviedol, že z balkóna svojho bytu videl, ako obžalovaný a poškodený pozerajú na auto poškodeného na parkovisku, ale nepočul, o čom sa rozprávali, keďže situáciu sledoval zo X. poschodia. Videl, že obžalovaný udrel poškodeného do ľavej strany tváre a pravdepodobne by bol pokračoval v útoku, ale svedok na neho zakričal, aby dal poškodenému pokoj, lebo príde on dole. Potom poškodený odišiel domov rovnako ako obžalovaný so svojim synom.

Ďalej súd vykonal dokazovanie zápisnicou o výsluchu svedka G. G., znaleckým posudkom MUDr. Hulejovej, znaleckým posudkom MUDr. Stanovičovej, výsluchom znalkyne MUDr. Stanovičovej, správou VŠZP, správou Sociálnej poisťovne, lekáorskými správami, správami FNsP Banská Bystrica, správou Obvodného úradu Veľký Krtíš - priestupkový spis, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov, odpisom z registra trestov obžalovaného a správou Mesta Veľký Krtíš.

Okresný súd rozhodol dňa 19. 10. 2016 tak, že uznal obžalovaného vinným a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmieneným odkladom na 1 rok. Zároveň uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému C. I. škodu vo výške 5.686,- Eur a VZP, a.s. škodu vo výške 3.058,08 Eur. Poškodený I. bol so zvyškom náhrady škody odkázaný na civilný proces. Krajský súd uznesením č. 4To/24/2017 zo dňa 15. 03. 2017 rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie. V súlade s pokynmi odvolacieho súdu okresný súd doplnil dokazovanie a opätovne vypočul obžalovaného, poškodeného, svedkov I. a H. a znalcov MUDr. Stanovičovú a MUDr. Hulejovú.

MUDr. Stanovičová uviedla, že poškodený je osobou vyššieho veku, trpiacou vysokým tlakom a nie je možné jednoznačne potvrdiť, že k poškodeniu došlo po údere od obžalovaného. Poškodený mohol mať aj iný úraz. Ďalej uviedla, že opuch sa mohol prejaviť aj neskôr a ide o učebnicový príklad opuchu u staršieho človeka. Presné rozpätie kedy mohlo dôjsť k poškodeniu od prejavu následkov opuchu nie je možné.

MUDr. Hulejová uviedla, že zdravotné ťažkosti dáva do súvisu s útokom. Poškodený predtým nemal problémy. Už prvé príznaky po útoku (bolesť hlavy, nauzea) naznačovali vzájomnú súvislosť s následkami. V minulosti prekonaný zápal mozgových blán s prejavom ochorením nesúvisí. Operácia nesúvisela s ischemickou poruchou. Pokiaľ by išlo o mladého človeka k opuchu nemuselo dôjsť.

Poškodený v rámci doplnenia dokazovania uviedol, že po útoku cítil bolesť a ráno vyhľadal lekára. Postupne v jeden deň navštívil obvodnú lekárku MUDr. Kullovú, neurológa MUDr. Belašiča, MUDr. Trojčáka a CT vyšetrenie. Trestné oznámenie podal až na tretí deň, pretože druhý deň absolvoval lekárske prehliadky. Nikomu nenadával. Poškodenie sluchu nemá súvis s útokom, sluch má poškodený z bane. Svedkyňa I. uviedla, že stála pri okne, počula, ako manžel povedal, že sa nebudú hádať a videla ako obžalovaný dvakrát udrel manžela. V predchádzajúcej výpovedi uviedla, že následkom úderu manžel nepočuje, ale tak to nebolo, poškodený sluch má už dávno. Nevie dobre po slovensky, asi zle rozumela. Svedok H. uviedol, že z balkóna videl ako obžalovaný udrel poškodeného 2-3 krát. Obžalovaný tvrdil, že mu poškodený poškodil auto, poškodeného nepočul nič povedať.

Po vykonanom dokazovaní, vyhodnotení dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne v zmysle § 2 ods. 10, 12 Tr. por. súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a tento skutok spáchal obžalovaný. Súd mal preukázaný útok na poškodeného a závažné poškodenie zdravia u poškodeného. Čo však súd musel v priebehu konania preukázať je príčinná súvislosť medzi útokom a následkom. Obžalovaný sa priznal, že poškodeného 2x udrel päťou do ľavej časti tváre, veľmi ho to mrzí a poškodenému sa ospravedlnil. Zároveň je z útoku usvedčovaný aj svedeckými výpoveďami poškodeného a svedkov C. H., L. I., G. G..

Súd má preukázané, že poškodený sa podrobil dňa 25. 12. 2014 operácií hlavy. Poškodený mal utrpieť po úderoch strednou intenzitou pomliaždenie mäkkých tkanív podkožia tváre v oblasti ľavého jarmového oblúka, ktoré násilie vzhľadom na vek poškodeného spôsobilo, že sa následne rozbehol proces krvácania pod tvrdý obal mozgu, ktoré si vyžiadalo operačný zákrok za účelom odstránenia krvácania s podoplebnicového priestoru.

MUDr. Hulejová, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo uviedla, že podoplebnicové krvácanie u poškodeného časovo i príčinne súvisí s útokom obžalovaného dňa 13. 10. 2014, avšak k jeho rozvoju došlo po dlhšej dobe a len vďaka hospitalizácii a chirurgickému zákroku nedošlo k ďalšiemu rozvoju život ohrozujúcich komplikácií. Poškodený predtým nemal problémy. Už prvé príznaky po útoku (bolesť hlavy, nauzea) naznačovali vzájomnú súvislosť s následkami. V minulosti prekonaný zápal mozgových blán s prejavom ochorením nesúvisí. Operácia nesúvisela s ischemickou poruchou. Pokiaľ by išlo o mladého človeka k opuchu nemuselo dôjsť. Vyjadrila sa aj k námietke obhajoby o plnom zdraví pacienta tak, že to bolo myslené len v súvislosti s následkami, ktoré nastali. Súd zamietol návrh obhajoby na nový znalecký posudok. V konaní nebolo preukázané, že ide o nesprávne závery, alebo nejasný posudok. Súd opätovne znalkyňu vypočul, otázky mala možnosť klásť aj obhajoba. Skutočnosť, že obhajoba nesúhlasí so záverom, pretože je v neprospech obžalovaného nie je dôvodom na ustanovenie nového znalca. Obhajoba mala možnosť predložiť vlastný posudok, možnosť nevyužila. Obhajoba opiera svoje tvrdenie o znalecký posudok MUDr. Stanovičovej, namieta posudok MUDr. Halašovej s tvrdením, že nesúhlasí s názorom o učebnicovom prípade opuchu mozgu u staršieho človeka. Súd len podotýka, že túto vetu vyslovila práve MUDr. Stanovičová v rámci doplneného dokazovania.

Pokiaľ ide o dĺžku práceneschopnosti a dobu liečby, túto stanovila znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia, MUDr. Stanovičová, od 25. 12. 2014 nasledujúcich 42 dní. Podľa tejto znalkyne sa krvácanie v lebke nezobrazilo pri prvotnom vyšetrení 15. 10. 2014, ale sa postupne rozvinulo v priebehu niekoľkých týždňov aj v dôsledku vyššieho veku poškodeného a s tým súvisiacimi zmenami organizmu. Obhajoba uviedla, že medzi útokom a operáciou uplynul značný čas a nie je zrejmé, či ide o následok útoku. MUDr. Stanovičová síce uviedla, že nie je možné určiť, či k poškodeniu došlo po údere

od obžalovaného, pretože poškodený mohol mať aj iný úraz, ale potvrdila, že subdurálny hematóm je priamej príčinnej súvislosti s úrazom hlavy. Z celej dokumentácie nevyplýva žiaden iný úraz. Len v prepúšťacej správe z fakultnej nemocnici v Banskej Bystrici je uvedené, že deň pred prijatím spadol, ale už pri pretrvávajúcich problémoch, čiže tento pád nebol príčinou hospitalizácie. Znalkyňa však zároveň uviedla, že opuch sa môže prejavíť aj neskôr od úrazu, nie je možné zistiť kedy a ide o učebnicový príklad opuchu u staršieho človeka. Z výsluchu znalca má tak súd preukázané, že k poškodeniu zdravia došlo pod vplyvom úrazu. Keďže žiaden iný úraz preukázaný nebol, je pravdepodobné, že úrazom, následkom ktorého bol opuch mozgu, boli údermi od obžalovaného. V rovnakom duchu sa vyjadril aj MUDr. Galanda v odbornom vyjadrení zo dňa 09.04.2015 v bode 3 a 4 - „Uvádzaný mechanizmus úrazu zodpovedá povahe ochorenia“ a v ambulantnej správe z rovnakého dňa uvádza, že chronické zakrvácanie mohlo súvisieť s uvádzaným fyzickým inzultom, i keď určenie času a spôsobu jeho vzniku nie je možné jednoznačne stanoviť.

Z výsluchu a záveru znaleckého posudku MUDr. Stanovičovej a vyjadrenia MUDr. Galandu má súd jednoznačne preukázané, že napriek značnému časovému odstupu medzi inzultáciou a operáciou (od 13. 10. 2014 do 25. 12. 2014) mohlo k poškodeniu zdravia poškodeného vzhľadom k jeho veku dôjsť následkom tejto inzultácie, to znamená údermi do hlavy. Z výsluchu a záveru znaleckého posudku MUDr. Hulejovej považuje súd za preukázané, že vzhľadom k uvádzaným symptómom od napadnutia po operáciu je zrejmá vzájomná súvislosť medzi príčinou a následkom, to znamená údermi do hlavy (napadnutie) a opuchom mozgu.

Súd tak považuje za preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2, písm. a) Tr. por., pretože úmyselne ublížil na zdraví poškodenému, ktorý je chránenou osobou v zmysle § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. - osoba vyššieho veku (podľa § 127 ods. 3 Tr. zák. osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov) tak, že ho fyzicky napadol dvomi údermi do oblasti tváre. Obžalovaný v jednočinnom súbehu naplnil svojim konaním aj zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a) Tr. zák., dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom (parkovisko pre obytným blokom) výtržnosti tým, že napadol poškodeného. Z lekárskeho správ a výpovedí znalkyň považuje súd za preukázané, že poškodenie zdravia je v príčinnej súvislosti s údermi do tváre poškodeného. Súd sa nestotožnil s obranou obžalovaného, že ten nemohol vedieť, že fackou môže spôsobiť taký následok. V prvom rade súd upozorňuje, že nešlo o facku, ale o úder päťou a nie o jeden, ale dva úder, čo priznal aj obžalovaný v prípravnom konaní. Rovnaký počet úderov uviedol aj poškodený a syn obžalovaného a v podstate aj svedok H., ktorý uviedol 2 - 3 úder. Obžalovaný priznal, že vedel o jeho veku (jeho odhad 65-70 rokov), mohol a mal teda predpokladať, že následky môžu byť horšie ako u mladého človeka. Súd tak vyhodnotil obranu obžalovaného ako účelovú a uznal ho vinným v súlade s obžalobou.

Súd vykonal aj dôkazy navrhnuté obhajobou zamerané na obeh spisu. Súd považuje za preukázané, že zistením závažnejšej škody na zdraví bola vec prekvalifikovaná na trestný čin. Súd nepovažuje za podstatné, či trestné oznámenie podal poškodený, alebo polícia konala na základe vlastného zisťovania. Rovnako nepovažuje súd za podstatné, či si poškodený presne pamätá kedy bol vypovedať na políciu, alebo či CT vyšetrenie s návštevou MUDr. Trojčáka bolo v jeden deň s návštevami iných lekárov, alebo boli na druhý deň ako vyplýva z doručených správ. Rovnako sa súd uspokojil s vysvetlením prokuratúry prečo začala konať Okresná prokuratúra Lučenec. Stalo sa tak na základe interného pokynu krajskej prokuratúry z personálnych dôvodov. Návrh obhajoby na predloženie zoznamu takto prerozdelených spisov súd zamietol, pretože to nesúvisí s prejednávanou vecou a návrh súd považuje za účelovú obranu, ktorej následkom je neúmerne predlžovanie sporu. Súd považoval za podstatné ustáliť osobu páchatela, jeho konanie, následok a príčinnú súvislosť medzi nimi.

Pri ukladaní trestu súd postupoval v zmysle zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák.. Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený len všeobecne. Doposiaľ súdne trestaný nebol. Súd ukladal trest podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., teda podľa najprísnejšieho zákonného ustanovenia, podľa ktorého je zákonná trestná sadzba 1 rok až 3 roky, ukladal trest pri použití ustanovenia § 36 písm. j), l) Tr. zák. (poľahčujúce okolnosti a podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. - pri prevahe poľahčujúcich okolností) a § 41 ods. 1 Tr. zák. ako trest úhrnný na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 roka ako trest postačujúci pre jeho nápravu a postačujúcu aj z hľadiska generálnej prevencie. Výkon tohto trestu mu podľa § 49 ods. 1, písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka. Pri ukladaní trestu súd prihliadol aj na pohnútky obžalovaného. On aj jeho syn tvrdili, že mu poškodený vulgárne nadával, čo

bolo spúšťačom jeho konania. Poškodený to poprel. Rovnako to poprela aj jeho manželka a svedok H.. Ten však v prvotnej výpovedi pred súdom povedal, že nepočul o čom sa poškodený a obžalovaný rozprávali. V rámci doplneného dokazovania vypovedal, že počul, čo hovorí obžalovaný a poškodený vraj nepovedal nič. Súd má však preukázané priamo z výpovede poškodeného, že sa s obžalovaným dohadovali a povedal mu aby zavolať políciu. Je preto málo pravdepodobné, že svedok jedného počul a druhého nie. Vzhľadom k tomu, že bol na balkóne sa súd domnieva, že rozhovor nepočul. Rovnako súd spochybňuje aj tvrdenie manželky, že niečo počula, keď bola doma, vzdialená od miesta rozhovoru 50-100 metrov. Nadávky má tak súd preukázané len od syna obžalovaného, ktorý stál vedľa otca. Súd si je vedomý, že jediný relevantný svedok je synom obžalovaného, čo znižuje jeho vierohodnosť, ale pri aplikácii zásady in dubio pro reo súd na existenciu nadávok poškodeného prihladol.

Súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodených C. I. a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a. s., Skuteckého 20, Banská Bystrica s náhradou škody na civilné konanie. Poškodený I. si uplatnil sumu 5.686,- Eur z titulu náhrady za bolesť a zníženie spoločenského uplatnenia, na základe lekárskeho posudku MUDr. Trojčáka zo dňa 27. 05. 2016 a sumu 2.000,-Eur, ktorá vznikla v súvislosti s liečebnými nákladmi, sťažiením spoločenského uplatnenia a spôsobeným diskomfortom života.

Napriek námietkam obhajoby považuje súd uplatnený nárok poškodeného za uplatnený včas podľa § 46 ods. 3 Tr. por.. Nie je podstatné, že si poškodený spočiatku nárok neuplatnil. Dňa 30. 05. 2016 si poškodený uplatnil nárok v rámci preštudovania vyšetrovacieho spisu. Vyšetrovanie bolo tým dňom skončené a dňa 31. 05. 2015 bol Okresnej prokuratúre doručený návrh na podanie obžaloby.

Súd sa pri rozhodovaní o vine obžalovaného musel vysporiadať aj s jeho mierou zavinenia, prípadnou mierou spoluzavinenia poškodeného a aj pohnútkami trestného činu. Na samom začiatku sporu malo byť poškodenie vozidla obžalovaného poškodeným, spúšťačom protiprávneho konania mali byť vulgárne nadávky poškodeného. Pokiaľ by sa všetky tieto skutočnosti preukázali, nezbavuje to viny a zodpovednosti obžalovaného, ale popri výmere trestu to má podstatný vplyv aj na náhradu škody. Súd v trestnom konaní nepovažoval za potrebné preverovať, či auto poškodeného bolo alebo nebolo pojazdné výsluchom svedka, ktorého bez uvedenia mena spomínal na pojednávaní obžalovaný, je však preukázané, že auto obžalovaného poškodené bolo. Rovnako súd z výpovede svedka G. ml. uznal, že k nadávkam došlo a obžalovaný sa nechal vyprovokovať. Túto skutočnosť súd zohľadnil vo výmere trestu, ale pre priznanie náhrady škody je potrebné rozsiahlejšie dokazovanie, ktoré objektivizuje mieru zavinenia poškodeného čím by došlo k objektívnemu vyčísleniu škody s prihliadnutím na uznanú mieru viny obžalovaného. Pokiaľ by súd priznal náhradu škody vo vyčíslenej výške, nepostupoval by v súlade s vyššie uvedeným princípom objektivizácie. Vykonané dokazovanie považuje súd za postačujúce pre trestné konanie ohľadom viny a trestu, nie však s ohľadom náhrady škody.

Ďalším dôvodom, pre ktorý súd nepriznal náhradu škody pre poškodenú VZP, a. s. je ten, že z predloženého vyčíslenia je síce zrejmé, že jednotlivé úkony boli vykonané v dňoch, ako je uvedené aj v lekárskejších správach, ale nie je z nich zrejmé, či všetky úkony boli realizované len v dôsledku opuchu spôsobeného inzultáciou, alebo vzhľadom aj k iným poruchám zdravia u obžalovaného (napr. hypertenzia) nedošlo k úkonom a medikamentóznej liečbe aj iných ochorení. V tomto smere je rovnako potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Súd ďalej poukázal aj na nárok poškodeného I. vo výške 2.000 Eur, ktoré mali vzniknúť v súvislosti s liečebnými nákladmi, sťažiením spoločenského uplatnenia a spôsobeným diskomfortom života. Tieto náklady neboli nijakým spôsobom preukázané, navyše je pravdepodobné, že sčasti ide o duálny nárok, pretože suma 5.686,- Eur je za bolesť a zníženie spoločenského uplatnenia, čo znamená, že v časti zníženia (sťaženia) spoločenského uplatnenia sa prekrývajú, čo by taktiež vyžadovalo ďalšie dokazovanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).